

չէր յունարին, այժմ հնարաւոր է դառնում, և մեծ պետութիւնները մտա-
ծում են, կամ, դուք է, սկսել են բանակցութիւններ վարել Ռուսաստանի
հետ թէ տնտեսական և թէ քաղաքական հարցերի վերաբերմամբ:

Հայաստանի կառավարութիւնն ևս չի կարող անտեսել այն կարեւոր
և նշանակալից փաստը, որ այժմ գոյութիւն ունի Ռուսաստանն իր իշխա-
նութեամբ և որն արդէն մտել է Անդրկովկաս: Հետաքրքրական է այժմէն
լիակ պարզել, թէ ի՞նչ վերաբերմունք ունի նա դէպի անդրկովկասեան հան-
րապետութիւնները: Տեղեկութիւններն ասում են, որ Ալլըքէջանի անկա-
խութիւնն ըզուռւած է նրա կողմից, իսկ ի՞նչ է վերաբերմունքը դէպի Հա-
յաստանը: Հայաստանի կառավարութիւնն ունի հիմունքներ պնդելու, որ
Պորհրդային Ռուսաստանի կողմից ճանաչւած է, ճանաչուած է և պէտք է
ճանաչել յետագայում ևս Հայաստանի անկախութիւնը. դա իրօք նորութիւն
չէ, 1917 թ. դէկտեմբ. ու համառուական համադրումարի որոշումը հաստա-
տում են այդ փաստը: Մենք հիմք չունենք ասելու, թէ դէկտեմբ. ու որոշումը
կորցրել են իրենց ուժը. բացի այդ, մեր հիւպատոսների ղեկուցումները
ցոյց են տալիս, որ թողաւորում է իրենց շարունակելու գործը հայկական
դերօշակի տակ: Հայաստանի կառավարութիւնը երբեք դէմ չէ բանակցու-
թիւններ սկսելու Պորհրդային Ռուսաստանի հետ այն հիմունքներով, ինչ որ
նախատեսուած են յուշեփեման դէկտեմբերը:

Երէկ երեկոյեան, ժամը 8-ին Թիֆլիսից տեղեկութիւն ստացուեց, որ
իրեն կարմիր անւանող ինչ որ մի զօրամաս՝ գրաւելով Եւլախը՝ շարժուած
է Ղարաբաղ և նպատակ ունի Ղարաբաղի ու Զանգեզուրի վրայով անցնել
Նախիջևան ու միանալ Տաճկաստանին: Կառավարութիւնն անմիջապէս հե-
ռադրեց Բագու և Մոսկւա ճշտելու, թէ ո՞ւմ է պատկանում այդ զօրամասը,
ի՞նչ նպատակներ ունի և, վերջապէս, ի՞նչ միջոցներ են ձեռք առնուած
թիւրիմացութիւնները կանխելու համար:

Այն, ինչ որ կատարուած է այժմ Սան Ռէմօում և Կովկասում, միան-
գամայն տարբեր են իրարից: Համաձայնեցնել, գտնել մի ճանապարհ թէ-
պէս դժուար է, այնուամենայնիւ կառավարութիւնը կանգնած է հին տեսա-
կէտի վրա, այն է՝ համակերպել իր քայլերը գլխաւոր նպատակի իրադրո՞ւ-
ման՝ Միացեալ Հայաստանի պահպանման: Տաճկաստանի ամբողջութեան
համար ցոյց տրւած ամէն օժանդակութիւն հայկական դատին վնասել կը
նշանակէ, որովհետև առանց Տաճկահայաստանի չկայ՝ Հայաստան: Մեր
անկախութիւնը, որ ճանաչւած է խորհրդային իշխանութեան կողմից և
խորհրդաժողովի ցանկութիւնը՝ լինել ուժեղ, չեն խանգարում միմեանց և
մեր գերագոյն ճգնումն է անկախ և ուժեղ Հայաստանի վրա տեսնել տեւ-
կան խաղաղութիւնը:

Վերջին երեք շաբաթեայ ընթացքում Հայաստանի ճակատներում հան-
գիստ է տիրել. Կարսի վերաբերմամբ տարածւած լուրերը ստայոզ են մի-
նգամայն և հերքւած են հէնց իրենց՝ մահմետական ներկայացուցիչների
կողմից:

Արագ թափով կատարուած է ներքին կազմակերպութեան գործը, որ
գնում է երկու ուղղութեամբ. —

Նախապատրաստել ուժեր երկիրը գրաւելու համար և ուժեղացնել
բանակը. վերջին նպատակով հասարակական կամ պետական հիմնարկու-
թիւններից յետ են կանչւած բոլոր զինապարտները, որպիսի հանգամանքը
հնարաւորութիւն ընձեռեց մեզ ազատելու բարձր տարիքի զինապարտներին
և վերացնելու զօրքի մէջ եղած իրաւացի դժգոհութիւնը:

Դժուար դրութիւն է ստեղծւել պարենաւորման տեսակէտից. մեր պա-
շարը չնչին է, այդ մասին պարտք եմ համարում յայտարարել ձեզ: Դրա